1.2. Hinduizm'de İnanç, Ritüeller, Semboller ve Kutsal Mekânlar

Hinduizm'de İnançlar

Hinduizm tabiri belirli bir kutsal kitabı, inanç ve ritüeller sistemi olan bir dini değil daha ziyade Hint alt kıtasında yaşayan toplulukların ortak değerlerini, kutsal metinlerini, sahip oldukları inançlarını ve tanrı düşüncelerini ifade eden şemsiye bir kavramdır.

Hinduizm'de bir inanç sistemi olmadığı gibi bir kurucusu, bağlayıcı tek bir kutsal kitabı ve zorunlu dinî uygulamaları da yoktur. Hinduizm birbiriyle çelişik ve zıt pek çok dinî, efsanevi, felsefi ve ahlaki öğretinin birlikteliğidir. Kısaca Hinduizm Hinduların hayat tarzıdır.

Tanrı: Hinduizm çok tanrılı bir dindir. Sadece belli bir tanrıya tapınma emredilmez. Her Hindu'nun dilediği tanrıyı seçip ona tapınma özgürlüğü vardır.

Görsel 4.2: Brahma: Yaratıcı

Hinduizm'in üç büyük tanrısı.

Görsel 4.3: Vişnu: Koruyucu

Görsel 4.4: Şiva: Yok edici

Kaynaklarda 33 ila 330 milyon arasında değişen erkek ve dişi tanrısal varlıktan söz edilir. Ancak zamanla bunlardan üç tanesi (*Brahma, Vişnu ve Şiva*) öne çıkmıştır.

Günümüzde Hinduizm'in bütün mezhepleri *Brahma*'yı yaratıcı, *Vişnu*'yu koruyucu ve *Şiva*'yı da yok edici tanrı kabul eder ve saygı gösterir.

Hindular, dünyada bozulan ahlaki ve kozmik düzeni yeniden sağlamak için *Vişnu*'nun farklı bedenlerde (*avatar*) dünyaya indiğine inanırlar. Bunlardan *Rama* ve *Krişna*, Vişnu'nun bedenleşmiş hâllerindendir.

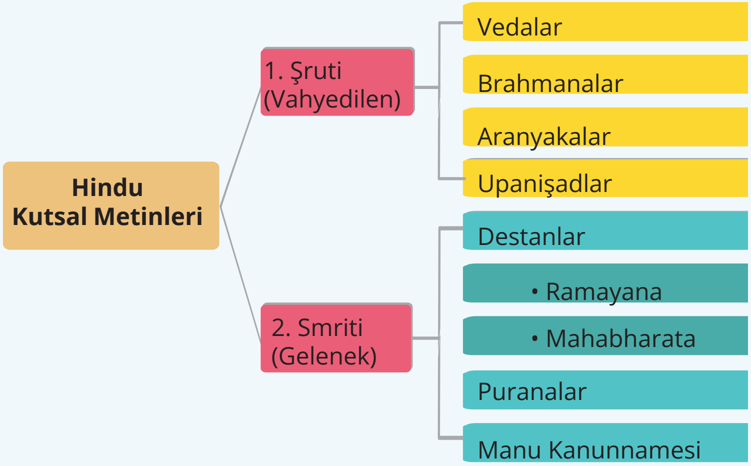

Kutsal Kitap: Hinduizm'de tek bir bağlayıcı kutsal kitap bulunmaz. Hindu kutsal metinleri uzun bir tarihî süreç içerisinde derlenmiş ve yazıya geçirilmiştir.

Kutsal metinler, bilge kişilere ilham edildiğine inanılan "şruti" ve beşeri kaynaklı olduğu kabul edilen "smriti" adlı kitaplardan oluşur.

Şruti içinde bulunan Vedalar, kutsal metinlerin en eskisi ve Hinduizm'in temelini oluşturan kitaptır. Bütün Hindu geleneklerini Vedalar şekillendirmiştir.

Birinci gruptaki Hindu yazılı metinleri dinin teorik dayanağını oluşturur. İkinci grupta yer alan kitaplar -özellikle Ramayana ve Mahabharata destanları- ise efsaneler yanında din, hukuk, siyaset ve felsefe konularına yer verir.

NOT EDELİM

Tenasüh, ölen kişinin ruhunun -ödül veya ceza olarak- bir başka insan, hayvan, böcek, bitki veya cansız varlıklara geçmesidir.

Reenkarnasyon ise ölen kişinin ruhunun -tekâmül için- sadece insan bedenine geçmesidir.

NOT EDELİM

Hindularda zaman döngüseldir, bir başlangıcı ve sonu yoktur. Varlık âlemindeki her şey doğum-ölüm-doğum şeklinde bir döngüye tabidir.

İslam inancında ise zaman çizgiseldir. Ruh, bir kez doğar ve ölür. Öldükten sonra ruh artık bu dünyaya bir daha dönemez. Yeniden dirilme sadece kıyamet gününde olacaktır.

Dünyanın en uzun destanlarından biri olan Mahabharata, Şankara ve Mahatma Gandi gibi pek çok filozof ve devlet adamına ilham kaynağı olmuştur.[2]

Karma ve Tenasüh: Hint dinlerinde tek tanrılı dinlerde olduğu gibi dünyanın bir sonu (kıyamet), öldükten sonra yeniden dirilme, ahiret, dünyadaki eylemlerin karşılığı olarak cennet ve cehennem inancı yoktur.

Hindularda zaman döngüseldir, bir başlangıcı ve sonu yoktur. Varlık âlemindeki her şey doğum-ölüm şeklinde bir döngüye tabidir.

Hinduizm'de insanın dünya hayatı keder ve sıkıntıdan ibarettir. İnsan, kurtuluşa (mokşa/nirvana) ulaşıncaya kadar sonsuz bir döngü içerisinde yeniden doğmaya ve sıkıntılarla dolu dünya hayatını tekrar tekrar yaşamaya mahkûmdur.

Türkçede ruh göçü olarak ifade edilen tenasüh, ruhun bir bedenden başka bir bedene geçmesi, birbirini izleyen hayatlarda fiziksel bir biçim almasıdır. Hindular bu döngüyü samsara kavramıyla ifade ederler.[3]

Karma ise kişinin geleceğini belirleyen ve samsara çarkını (doğum-ölüm döngüsü) döndüren, ruhun yeniden doğuşunu belirleyen sebep-sonuç yasasıdır. Dolayısıyla karma, ne ekersen onu biçersin şeklinde tanımlanabilir. Buna göre bütün varlıklar, kendi kaderlerini kendileri şekillendirir.

Hindular, karma ve tenasüh inancı sebebiyle ölümü mutlak son olarak değil yeni bir dünyevi hayatın başlangıcı olarak görürler. Karma yasasına göre sonsuz doğum ve ölümler içinde ruh, insan, hayvan veya bitki olarak dünyaya gelebilir.

Tenasüh inancının nedenleri arasında, insandaki ölümsüzlük arzusu ile kötülük problemine

2 Fuat Aydın, "Hint Dinleri I: Hinduizm-Cayinizm", Yaşayan Dünya Dinleri, s. 25.
3 Ali İhsan Yitik, "Tenasüh", Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi, C 40, s. 442.

makul bir cevap bulma çabası vardır. Çünkü Hindular doğumdan gelen eşitsizlikleri ve bireysel farklılıkları samsara ve karma yasasıyla açıklarlar.[4] Doğum-ölüm girdabından ve bunun sebep olduğu acı ve ıstıraptan kurtulmayı (mokşa/nirvana) hayatın amacı kabul ederler.

İslam düşüncesinde tenasüh öğretisi, ahiret inancıyla çelişmesi, ruhun birliği ve sorumluluk ilkesine aykırılığı gibi sebeplerle reddedilir.[5] İslam inancında zaman çizgiseldir. İnsan öldükten sonra onun ruhu artık bu dünyaya bir daha dönemez. Yeniden dirilme sadece kıyamet gününde olacaktır. Kur'an-ı Kerim'de ölüm gelince veya cehennemi gördüklerinde kâfirlerin tekrar dünyaya dönüp mümin olmayı ve iyi işler yapmayı dileyecekleri anlatılır. Fakat yeniden dirilmenin ancak kıyamet gününde olacağı, onlara bir şans verilse bile aynı yanlışları yine tekrarlayacakları belirtilir. Bu ayetler[6], tenasüh inancını savunanların öne sürdüğü, ruhun tekâmülü ve hakikati bulabilmesi için birçok kez dünyaya gelmenin gerektiği görüşünü çürütmektedir.

ARAŞTIRALIM

İslam'ın Hindistan'a girişinden sonra Hindu dinî yaşantısında ne gibi gelişmeler yaşanmıştır? Araştırınız.

Toplumsal Düzen ve Kast Sistemi : Hint toplumu dört ana sınıftan oluşur. Bunlar Brahminler (Brahmanlar), Kşatriyalar, Vaişyalar ve Şudralar'dır. Kast sisteminin nasıl başladığı tam olarak bilinmemektedir. Bir kasta mensup olmak doğumla kazanıldığı için sınıflar arası geçişlere izin verilmez.

Görsel 4.5: Brahmin (Brahman) sınıfına mensup bir Hindu

Toplumda bir de kast dışında tutulan **Paryalar** sınıfı vardır. Onlar konumlarının düşüklüğü sebebiyle kendilerini ezilmişler olarak nitelerler. Sosyal hayatta paryalara yönelik birçok kısıtlama ve ayrımcılık göze çarpar. Örneğin kamuya açık bazı yerlere girmeleri veya kendileri için ayrılan yerlerin dışında oturmaları yasaktır. Ancak belli başlı yerlerde alışveriş yapmalarına izin verilir. Fiziksel ve ruhsal bakımdan kirli kabul edildikleri için Hindu tapınaklarına girmeleri yasaktır.

Toplum Düzeni: Kast Sistemi

- **1. Brahminler (Brahmanlar):** Din adamları
- **2. Kşatriyalar:** Savaşçılar ve politikacılar
- **3. Vaişyalar:** Çiftçiler ve tüccarlar
- **4. Şudralar:** İşçiler ve hizmetçiler

Paryalar: Sınıfsızlar veya ezilmişler

TARTIŞALIM

Hinduizm'deki karma anlayışının İslam'daki kader inancından farkı nedir? Tartışınız.

4 Mahmut Aydın, Anahatlarıyla Dinler Tarihi, s. 77.
5 Adnan Bülent Baloğlu-Mehmet Bulğen, "Tenasüh: İslam Düşünce Tarihinde", Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi, C 40, s. 444.
6 bk. Nebe suresi, 38-40. ayetler; Enam suresi, 26-31. ayetler; Secde suresi, 11-12. ayetler.

BEYİN FIRTINASI

Tek tanrılı dinlerdeki ahiret inancı ile Hinduizm'deki karma ve tenasüh inancı üzerine bir beyin fırtınası yapınız.

YORUMLAYALIM

Hinduizm'deki karma ve samsara yasası ile kast teşkilatının yapısı arasında nasıl bir ilişki vardır? Yorumlayınız.

Kimilerine göre kast sistemi, toplumsal istikrarı sağlama ve Hindulara kimlik kazandırma işlevi görmektedir.[7] Bu yüzden gerekli ve yerindedir. Bazılarına göre de kişinin hangi sosyal sınıfta dünyaya geleceğini, önceki hayatında yaptığı işlerin (karma) niteliği (iyi veya kötü oluşu) belirlediği için kast sisteminin dinî bir yönü vardır.

Kast sistemine göre bir kişinin doğuştan şanslı veya şanssız olması, geçmişteki kendi iradi eylemlerinin bir sonucudur. Alt kasttakiler veya kast dışı olanlar kötü eylemleri sebebiyle, üst kasttakiler ise iyi eylemleri sebebiyle burada bulunmaktadır.

Her dönemde kast sistemine yönelik içeriden ciddi eleştiriler yöneltilmiştir. MÖ 6. yüzyılda Budda ve Mahavira, 16. yüzyılda Guru Nanak ve 20. yüzyılda Mahatma Gandi bunlardan sadece birkaçıdır.

Gandi, kast dışı kabul edilen ve dışlanan parya sınıfına sahip çıkmış, onları tanrının çocukları (*Hari-jan*) olarak isimlendirmiştir. Gandi, hukuken sınıfsız bir grup olamayacağını söyleyerek parya sınıfına yönelik ayrımları kaldırmak istemiştir. Fakat bu ve benzeri çabalara rağmen parya sınıfı hâlen varlığını sürdürmektedir.

NOT EDELİM

Hinduizm'de Kadın:

- Kadınlar kutsal Vedaları okuyamaz ve ritüellere katılamazlar.
- Kadının öncelikli görevi kocasına itaat edip ona hizmet etmektir. Kadının dini, gurusu, biricik işi, her şeyi kocasıdır.
- Kadınlar, tıpkı şudralar ve paryalar gibi hayatın dört evresini yaşamakla mükellef değildir.

BİLGİ KUTUSU

Hinduizm'de Hayatın "Dört Evresi" Vardır:

1.Öğrencilik Dönemi: Kişi kutsal metinleri okuyarak dini öğrenir ve hayata hazırlanır.

2.Aile Hayatı: Kişi topluma ve ülkesine karşı sorumluluklarını yerine getirir.

3.İnziva ve Riyazet Dönemi: Kişi ailesini terk eder ve hayatın problemlerinden kaçarak uzakta inzivaya çekilir.

4.Dilencilik Dönemi: Ailesiyle tüm bağlarını koparır ve kendini dine adayarak dilencilikle hayatını sürdürür.

7 Fuat Aydın, "Hint Dinleri I: Hinduizm-Cayinizm", Yaşayan Dünya Dinleri, s. 25.

Hinduizm'de Ritüeller

Hinduizm'de ritüel bireysel bir faaliyettir. Ritüeller, genellikle evlerde nadiren de tapınağa gidilerek yerine getirilir. Evlerde tanrıyı sembolize eden heykellerin önünde yapılan ayine *puja* denir.

Günlük ritüeller; dua, tanrı ve tanrıça heykellerine sunular takdim etme şeklindedir. Ritüelleri icra etmek sadece ilk üç kasta mensup olan erkeklerin vazifesidir.[8] Şudralar, paryalar ve kadınlar ritüellere katılamazlar ve Kutsal Veda metinlerini okuyamazlar.

Hindular hayatlarında en az bir defa kutsal mekânlardan birini hac amacıyla ziyaret etmeye çalışır. En önemli hac merkezleri arasında Banares şehri ve buradaki kutsal Ganj Nehri bulunur.

Yoga ve Meditasyon: Yoga, her türlü çile ve meditasyon yöntemlerini de içeren, bedeni ve zihni kontrol etme tekniği ve ruhu maddenin esaretinden kurtarıp özgürlüğüne kavuşturma çabasıdır.

HATIRLAYALIM

Unutmayınız ki yoga modern dünyada sağlık, spor ve vücut geliştirme aracı olarak görülse de Hindular için dinî bir tören ve ritüeldir.

Metafizik bilgi tek başına insanı özgürlüğe götürmez. Özgürlük, çile ve meditasyon yöntemiyle kazanılır. Yoga sayesinde ruh maddeden ayrılır ve ölümsüzlüğe ulaşır. Böylece gelecekteki hayatı belirleyen karmik etkiler ortadan kalkar, kişi acıdan ve yeniden doğumdan kurtulur.

Yogadaki fiziksel duruşlar ve nefes kontrol teknikleri, zihnin dış dünyayla ilgisini tamamen keserek tek bir nesneye yoğunlaşmasını sağlar. Yoganın son aşamasında kişi, zihnini tamamen boşaltarak vecd hâline ulaşır. Bu sayede kişi tanrısal âlemle iletişim kurarak nihaî kurtuluşa erer.

Yoga, Budizm aracılığıyla Hindistan dışına çıkarak bütün dünyaya yayılmıştır. Günümüzde yoga, fiziksel egzersiz biçimi olarak düşünülerek sağlık, spor ve vücut geliştirme gibi farklı alanlarda yaygın şekilde uygulanmaktadır. Hâlbuki Hindular için yoga dinî bir törendir.

Bayramlar: Hinduizm'de yüzlerce festival/bayram bulunur. Divali ve Holi, Hinduların en önemli iki bayramıdır. Kumbh Mela ise Hindistan'ın Ganj nehrine kıyısı olan dört şehirde, her birinde on iki yılda bir gerçekleştirilen yıkanma/arınma festivalidir. Bu festivallere milyonlarca insan katılır. 2013'te Allahabad'daki Kumbh Mela törenine yaklaşık otuz milyon kişinin katıldığı tahmin edilmektedir.

Görsel 4.6: Kumbh Mela festivali

8 Ali İhsan Yitik, "Hinduizm", Dinler Tarihi El Kitabı, s. 342.

Ölü Yakma Geleneği: Hindular ölülerini yakarlar. Cesedin yakılmasından sonra ruhun varlığını devam ettirdiğine inanılır. Ceset yakılarak bedenden ayrılan ruhun yeni bir bedene girmesine yardımcı olunduğu düşünülür. Ayrıca insanın evrende bulunan dört temel unsurdan (hava, su, ateş, toprak) oluşması nedeniyle, yakma eyleminin tekrar bu dört unsura dönüşü ifade ettiğine inanılmaktadır.

TARTIŞALIM

Hinduların ölü yakma geleneğinin temelinde yatan unsurları araştırarak arkadaşlarınızla aranızda tartışınız.

Bu dünyadaki eylemleri sebebiyle kurtuluşu (mokşa) gerçekleştiremeyen ruhlar, karmalarına uygun bir bedenle yeniden dünyaya gelirler. Kurtuluşu gerçekleştirmiş olanlar ise evrensel ruh atmanla birleşerek bu dünyaya bir daha gelmezler. Bu yüzden kurtuluşa erdiğine inanılan kişilerin cesedi yakılmaz, toprağa gömülür.

Cesedi yakma görevi ölenin oğlu veya bir erkek akrabasına aittir. Bu yüzden erkek çocuk sahibi olmak Hindular için büyük önem taşır.[9]

Hinduizm'de Semboller

Görsel 4.7	**Om:** Mistik etkisi olduğuna inanılan en kutsal hecedir. Om hecesi, kutsal metinlerin ve duaların okunmasından önce yoga ve meditasyon yaparken söylenir.
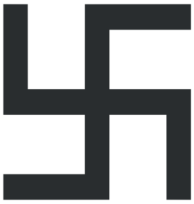 *Görsel 4.8*	**Svastika:** Kökeni çok eski tarihlere dayanır. Hinduizm'de mutluluk ve şans getirdiğine inanılan en uğurlu semboldür. Evlerin ve tapınakların girişinde, hediyelik eşyalarda, düğün ve bayramlarda dinî motif olarak tenasüh ve döngüsel hayatın da sembolüdür.
Görsel 4.9	**Kutsal İnek:** Doğurganlık ve bereketin sembolüdür. Hindistan'da ineğin kutsallığının nasıl başladığı bilinmemektedir. Kutsal inek kültünün dinî değil, ekonomik olduğunu düşünenler de vardır. İneğin sütü, peyniri, yoğurdu ve tereyağının temel besin maddeleri olması, dışkısının tezek olarak idrarının ise tedavi amacıyla kullanılıyor olması ona Hint toplumunda ayrıcalıklı bir konum kazandırmıştır. İneklerin tabu ve dokunulmaz oldukları inancı, günümüzde de devam etmektedir. Fakat bu durum ineklerin sahipsiz ve bakıma muhtaç olmalarına yol açmaktadır.

9 Ali İhsan Yitik, "Hinduizm", Dinler Tarihi El Kitabı, s. 345.

Hinduizm'de Kutsal Mekânlar

Hindistan'da, Hindu tanrı ve tanrıçalarından veya tanrı avatarlarından birine adanmış yüzlerce kutsal mekân vardır. Bunlar arasında Benares ve Allahabad'ın önemli bir yeri vardır.

Görsel 4.10: Hindular için kutsal olan şehirlerden Benares (Varanasi)

Benares (Varanasi): Hindistan'da bulunan yedi kutsal şehir içinde en önemlisi Benares'tir. Şivacılığın merkezi kabul edilen Benares, en önemli hac merkezidir. Kutsallığını içinden geçen Ganj Nehri'nden alır. Ganj'da yıkanmak günahlardan arınmak anlamına gelir. Hindular, burada ölmeyi ve yakılmayı en güzel ölüm kabul ederler.

Allahabad: Ganj Nehri üzerinde bulunur. On iki yılda bir yapılan ve dünyadaki en kalabalık dinî tören kabul edilen *Kumbh Mela*'nın yapıldığı dört şehirden en önemlisidir.

Görsel 4.11: Hindular için kutsal olan şehirlerden Allahabad'da düzenlenen Kumbh Mela festivali